

א'ב' 1:2

א יום **מחורב**. שהלכו מחורב עד קדש ברנע וכבר **אחד עשר יום**. הטעם שדבר אלה הדברים באותם י" הגדתי לך כי מקדש ברנע הלכו המרגלי ואחר שנשבע השם שלא יכנסו לארץ לא התחדש מצו' רק בשנת הארבעים כי כן מצאנו והעד שאמר באר את התורה הזאת הנה באר התורה שאמר בין פארן ובין תפל כי רוב המצות הם בספר הזה וכן פי' ככל אשר צוה ה' אותו אליהם בעבר הירדן במדבר בערבה ואם תבין סוד עשר גם ויכתוב משה והכנעני אז בארץ בהר ה' יראה גם והנה ערשו ערש ברזל [ל השנים צ"] (השרים) תכיר האמת:

Scripture says **eleven days** to tell us that Moshe spoke these words during those eleven days wherein they traveled from **Horev** to **Qadesh Barnea**. I shall later inform you that the spies started out from Qadesh Barnea [*comment on* : 3] [*see also* Numbers 32: 8]; after God swore that they would not enter the land, no new commandments were given until the fortieth year — for so it is written [Bava Batra 121a–121b] [Ta'anit 30b] [*cf.* 2: 16–17]. Conclusive evidence is found in the phrase “to expound this Torah” [: 5]: He explained the Torah *that he had already spoken* between Paran and Tofel. Note that most of the Commandments are repeated in this book. Accordingly, the upcoming phrase “all that God had commanded him concerning them” [: 3] is properly modified by the preceding phrases “across the Jordan” [: 1] and “in the desert wilderness” [: 1]. If you can grasp the mystery behind the following problematic passages: 1) The final twelve verses of this book 2) “Moshe wrote...” [31: 22] 3) “At that time, the Canaanites dwelt in the land” [Genesis 12: 6] 4) “...In the mountain of God, He will appear” [Genesis 22: 14] 5) “behold, his bed is a bed of iron...” [3: 11] you will then understand the truth. There are those who say that the reason for mentioning **It is eleven day's journey from Horev, by way of Mount Seir, to Qadesh Barnea** is to stress that they wandered in the wilderness for forty years — hence, the contrasting phrase